

ROMANTIČNA VEČERJA

Avtor: Asimina

Hodim ob tebi
Dlan se pogovarja s tvojo

Pogleda čutno ljubkujeta v zasanjanem lebdenju

Trebuha gostita nešteto metuljev

Obzorje boža Geo

Ponudim ti čašo ljubezni

Želiš
Da pijeva skupaj
Obedujeva s pladnja pričakovanj

Za desert
Samo za naju
Prižgem celo zvezde

Le te osvetlijo pogum
Ki deluje magnetno

Iz misli polagam cvetlice
Na pot prihodnosti

Okoli naju pa poiščem črke
Jih povežem v besede

Počasi jih ujamem v dlan
Prilepim na svoje ustnice
In ti jih s poljubom predam

Kot najljubša sladica odzvanja
RAD TE IMAM

PRAZNIKI NA KOLEDARJU

Avtor: Asimina

Velika noč Božič Novo leto

Tudi rojstni dnevi

Ob teh dogodkih darila Pozornosti

Za veliko otrok

Razen zame

Izgovori zaradi pomanjkanja časa denarja

Zakajenost malega kletnega stanovanja

Zanemarjene ponošene obleke enolična hrana

Pa še ta v skromnih količinah

Včasih še klofute ko se očetu ne ljubi vzeti pas

V tretjem razredu je podobno s sošolci

Pravijo da smrdim da naj izginem

Navadila sem se Bolečina je potisnjena nekam drugam

Mlajši bratec veliko joka

Le jaz ga tolažim objemam

Njegove črne oči so tako posebne

Njegov srček pa ne bije najbolje

Ati pravi da je itak vseeno

Ponoči se bratec stisne k meni

Vedno zaspi pred mano

Jaz pa razmišljam eno in isto

Ne potrebujem daril

Edino željo imam

Rada bi vsaj enkrat bila nekomu najlepše darilo!

NOCOJ

Avtor: Asimina

Oblečem tvoje sanje
V prav posebno umirjenost
Ujete tegobe v tvojih laseh
Spletem v učilnico sprememb
Z dlanjo ujamem mavrico planeta
In ti jo položim na gladino očesnih jezer
Na ustnicah zberem povzetek besed
Jih prilepim na usločen hrbet

S tem sicer vznemirim tvoj trebuh
Pravzaprav metulje v njem
Tudi konica kazalca polzi tja
Kot da se želi opravičiti
Kot da te še zadnjič občuti takšno

Nocoj metulji odletijo
Še prej pa s krili objamejo čudež
Ki ga pravkar ustvarjava

Najino dete

NE ŽELIM VAŠEGA SVETA

Avtor: Asimina

Počasi se obračam
Ne vidim
A
Imam odprte oči
Slišim le zapacanost
Besednih nebuloz

*Le kaj se dogaja z vami
Kaj sploh hočete
Ko ničesar nočete*

Plastika številčnejša od rib
Ptice izgubljene brez navigacije
G omrežja pa letijo

Hišni ljubljenci mobilni operaterji
Hrane kemična sestavljanke

Prihodnost onesnažuje ego

Poboji vas ne zanimajo
Poteptana človečnost
Zaudarja po koncu

Vašem
Ne mojem

Ne želim vašega sveta
Ostala bom v objemu tekočine

Mama
Ne želim se roditi !

Kristalna dvorana.

Bogato obložene mize kar kličejo. Jedi, ki sem jih videl le v filmih, imena pa pozabil.

Rožljajoče kosti v mojem telesu neizmerno hvaležne, toliko nisem pojedel v nekaj mesecih. Programa nisem razumel, tujke, le tu in tam naša beseda. Zbrani skoraj vsi estradniki. In jaz. Bil sem celo zvezda večera. Pogledi usmerjeni vame, celo kak kazalec, ob tem pa zanimivi nasmehi. Očitno sem imel avtoriteto, saj se mi nihče ni približal. Izpod majice z napisom BRONX, mi je že malo pogledal trebušček, na oguljenih kavbojkah pa sem zrahljal pas, za dve luknjici.

Visoko rasne dame so težko hodile v nenormalno visokih petah, jaz pa s svojimi opanki sploh nisem imel teh problemom, Res pa je, da so bile vse zato višje od mene. Pri plesu sem blestel, takoj, ko sem se pojavil na plesišču. Vsi so naredili krog okoli mene in me občudovali. Malo me je sicer motilo, ker orkester ni želel igrati polke, a kaj potem, saj sem itak odličen plesalec, enkrat sem bil na vaški veselici celo deveti, na valeti, konec šestega razreda, (dvakrat sem ponavljal razred) pa celo tretji.

Vmes sem pridno praznil ozke, visoke kozarce z mehurčki, v katerih je očitno bilo tudi nekaj alkohola. Sicer pijem pivo, a mi ga *kelnarca* ni hotela prinesti, mi je pa pripomnila, da ona že ni *kelnarca*, ampak hostesa. Hm, hostesa, takšnega imena pa še nisem slišal, moje punce v gostilnah se kličejo, Majda, Geli, Joži.

Opazil sem, da se mi prav počasi približujejo varnostniki. Morda si želijo mojega avtograma. Pristopi eden do mene in mi zašepeče, da se mu pridružim zunaj. Naježim se, tip je verjetno toplovodar, najraje bi ga kar na gobec, a se vzdržim.

Ignoriram ga, kmalu pristopi še eden z istim povabilom. Takrat pa mi je roka kar sama ušla in položaj nosu tega predrzneža je bil precej drugačen. Skočili so name kot na kolinah, nekaj sem jih še premlatil, potem pa pridejo še policaji. Odnesejo me do marice, zunaj pa še par krepkih z gumijasto palico.

»Gospod Gusti, kaj ste sploh počeli na tisti gala prireditvi?« je radoveden sodnik za prekrške.

»Pravzaprav nič, niti nisem imel namena tja, a sem na parkirišču ob eni limuzini našel karto na kateri je pisalo **Vabljeni na gala prireditev v Kristalno dvorano ...**«

ZVOKI PRETEKLEGA VSAKDANA

Avtor: Asimina

se lenobno vračajo
na konicah sončnih žarkov

zadnji inserti sanj
hitro zapuščajo v črno obarvano svetlobo

črke poplesavajo po prostoru
in umirjeno polnijo misli

jezik okuša dogodke noči
veke pa vztrajajo v zaprtosti

premiki telesa prikličejo zehanje
zavedanje išče priložnosti za dotik
kreacije stkane iz črk

opazujem spokojnost ob sebi
komaj zaznavno dihaš

odsotnost pričnem spreminjati v prisotnost

ujamem črke v dlan in nežno položim
dobro jutro na tvoje lice